

انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی: مرور و فراتحلیل

چکیده

خود زنی غیر خودکشی (ان.اس.اس.آی: خود زنی مستقیم بدون هدف مرگبار) اغلب در ارتباط با مسائل کنترل انگیزه آنی در نظر گرفته می شود. به هر حال تحقیقات اخیر نتایج متعارضی درباره این مسئله مطرح می سازند که آیا انگیزه آنی ضریب خطر برای مشارکت خود زنی غیر خودکشی محسوب می گردد یا خیر. برای باز کردن این گره از یافته ها راجع به ارتباط بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی، مرور جامع ادبیات با چند پایگاه داده الکترونیک انجام گردید. در کل 27 مطالعه که معیارهای شامل سازی خاص را دارا بودند، تعیین شدند. نتایج فراتحلیل نشان داد افراد شرکت نموده در خود زنی غیر خودکشی خودشان گزارش انگیزه آنی بیشتری نسبت به افرادی داشتند که در خود زنی غیر خودکشی مشارکت نداشتند و این تاثیر متناسب با سنجش فوریت منفی بود. در مقابل، شواهد کمی از رابطه بین سنجش های مبتنی بر آزمایشگاه راجع به انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی وجود داشت. علاوه بر این رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی به ازای سنجش های خودگزارشی گاهی حذف گردید هنگامی که دیگر ضراب ریسک برای خود زنی غیر خودکشی کنترل گردید (از جمله سود استفاده، افسردگی، فشار پس از درد، اختلال). علاوه بر این، برای ادغام یافته ها، مقاله حاضر چند توضیح برای اختلاف موجود در یافته ها بین مطالعات فراهم می سازد که از سنجش های خودگزارشی در برابر آزمایشی انگیزه آنی استفاده می کنند. در نتیجه، چند توصیه ویژه برای جهت گیری های تحقیقات اتی برای گسترش ادبیات انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی ارائه شده اند.

کلید واژه: انگیزه آنی، خود آسیب زنی غیر خودکشی، مرور

مندرجات

1-مقدمه

2- انگیزه آنی

3- خود زنی غیر خودکشی

4- انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی

5- روش

5-1 انتخاب و مطالعات و معیارهای واجد شرایط

5-2 روند فراتحلیل

6- نتایج

6-1 مرور کیفی

6-1-1 خود زنی غیر خودکشی در برابر عدم خود زنی غیر خودکشی

6-1-2 تکرار و فراوانی رخداد خود زنی غیر خودکشی

6-1-3 متغیرهای مشترک

6-1-4 طراحی مطالعه

6-2 مرور کمی

6-2-1 خود زنی غیر خودکشی در برابر عدم خود زنی غیر خودکشی

7- بحث

نقش یافته ها

اثرگذاری ها

اختلاف سلیقه ها

ضمیمه الف. داده های تکمیلی

مراجع

1-مقدمه

خود زنی غیر خودکشی که به عنوان نابودی مستقیم و عمدی بافت بدنی در غیاب نیت خودکشی در دفترچه راهنمای اماری و تشخیصی اختلالات روحی تعریف می گردد، شامل رفتارهایی از جمله خود بریدگی، سوزاندن، زدن و سرکوبش می باشد. در بین نمونه های بیمار بستری بالغ بر 21٪ بزرگسالان و 30 الی 45٪ بزرگسالان مشغول به خود زنی غیر خودکشی بودند. برآوردهای شیوع خود زنی غیر خودکشی در جامعه نیز مربوط به 13

الی 38٪ بزرگسالان و افراد بالغ جوان بود که سوابق طول حیات خود زنی غیر خودکشی گزارش دادند. با توجه به شیوع گسترده خود زنی غیر خودکشی، درک ضرایب ریسک برای مشارکت خود زنی غیر خودکشی به اولویت مهمی تبدیل گردیده است.

یک ضریب ریسک برای خود زنی غیر خودکشی آن است که توجه تجربی فزاینده ای به خاطر انگیزه آنی به خود جلب نموده است. خود زنی غیر خودکشی به عنوان رفتار مربوط به مسائل کنترل انگیزه آنی در نظر گرفته شده است (یعنی عمل به طور عجولانه با تفکر و برنامه ریزی اندک). خود زنی غیر خودکشی قبل از اینکه به عنوان شریط خود در دی.اس.ام-5 افزوده شود، از قبل به عنوان علائم اختلال شخصیت مرزی در نظر گرفته شد. ویژگی بحرانی اختلال شخصیت مرزی نقص در کنترل انگیزه آنی می باشد. علی رغم مفهوم سازی های گذشته درباره خود زنی غیر خودکشی به عنوان رفتار انگیزه آنی، آثار تجربی اخیر راجع به رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی، یافته های ترکیبی در اختیار نهاده اند. در مقاله فعلی، مرور جامع مطالعاتی را فراهم می کنیم که به بررسی رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی پرداخته اند. سپس آنکه اختلاف در یافته های بین مطالعاتی که از خود گزارشی و سنجش های آزمایشی انگیزه آنی استفاده می کنند، مورد تاکید واقع می گردند. سرانجام آنکه، یافته ها ادغام شده و چندین توصیه برای تحقیقات آتی ارائه می گردد.

2- انگیزه آنی

واژه انگیزه آنی از جانب محققان به عنوان واژه جامع تعریف شده است که به طور کلی شامل انواع ویژگی ها از جمله احساس جویی، عدم برنامه ریزی، نوآوری جویی، عدم درنگ در خشنودی، و حس ماجراجویی می گردد. اکثر مطالعات انگیزه آنی را در مشارکت رفتار مسئله مفهوم سازی نموده اند که شامل مصرف الکل، مصرف مواد، اختلال در خوردن، و دیگر رفتارهای پرخطر می گردد. ناپایایی در بین مطالعات در مفهوم سازی انگیزه آنی به هر حال حل این مسئله را دشوار می سازد که کدام جوانب انگیزه آنی ارتباط نزدیکی به مشارکت مشارکت در رفتار مسئله دارند.

بسیاری از نظریه های غلب شخصیت و روان آسیب شناسی به نقش تنوع خصیصه های مربوط به انگیزه آنی در پیش بینی رفتار پی برده اند. ایسنگ در نظریه معروف شخصیت خود این نظر را داد که انگیزه آنی شامل دو عامل می باشد: ریسک پذیری و انگیزه آنی که ابعاد رده پایین سه عامل شخصیت عمده را تشکیل می دهد.

محققان ریسک پذیری را به عنوان بعد رده پایین برونگرایی مفهوم پذیری می کنند و انگیزه آنی به عنوان بعد رده پایین روان پریش گرایی در نظر گرفته شد. پیکرینگ و گری در مدل خلق و خوی خود پیشنهاد نمودند که خصیصه های مربوط به انگیزه آنی برگرفته از حساسیت در سیستم فعال سازی رفتاری مغز است که منجر به درجات بالاتر رفتارهای رویکردجویی به ویژه احساس گرایی است. در مقابل، نظریه های دیگر به طور عمده انگیزه آنی را به عنوان گرایش به عمل بدون تفکر مفهوم سازی نموده اند.

دو گروه تحقیقاتی سعی نموده اند مفهوم سازی های گذشته مربوط به انگیزه آنی را ادغام نمایند تا ساختار یکسانی تشکیل دهند. بارت و همکاران سنجشی برای ارزیابی بر مبنای سه عامل اصلی انگیزه آنی مطرح نمودند: 1- انگیزه آنی بیشتر، 2- انگیزه آنی غیر برنامه ریزی و 3- انگیزه آنی توام با توجه. مطالعات تایید و اعتبار از سه عامل بارت با همکاران پشتیبانی نموده اند هر چند برخی محققان فقط از یکی از این سه عامل پشتیبانی نمودند. وایت سایید و لینام تحلیل عامل عمده در سنجش های غالب ارزیابی انگیزه آنی انجام دادند. چهار وجه عمده شناسایی شدند که متناسب با مدل پنج عامل شخصیت بود از جمله فوریت منفی، 2- عدم قصد قبلی، 3- عدم پشتکر 4- احساس جویی. فورست و اضطرابی منفی به روان پریش گرایی از جانب مدل پنج ضریب، عدم پشتکار و قصد قبلی به هوشیاری و احساس جویی به استقبال از تجارب جدید نسبت داده شد. طبق این یافته ها، وایت سایید و لینام به این نتیجه رسیدند که انگیزه آنی سنجش ناهمگون بوده که شامل چند خصیصه شخصیتی رده پایین تر بوده که منجر به رفتار انگیزه آنی می گردد. لذا وایت سایید و لینام ادعا نمودند که محققان باید درباره جوانب ویژه انگیزه آنی خود گزارشی ارزیابی شده در مطالعات خود واضح عمل کنند.

محققان همچنین از سنجش مبتنی بر آزمایشگاه انگیزه آنی استفاده کرده اند تا به بررسی انگیزه آنی وضعیت پردازند. سنجش های آزمایشگاهی به ارزیابی پنج بعد اصلی انگیزه آنی می پردازند: 1- بازدارنگی لاقوه عکس العمل 2- مقاومت در برابر مداخله گری پرت کننده حواس 3- مقاومت در برابر مداخله گری فعال 4- واکنش توام با تاخیر و 5- اغتشاش در زمان سپری شده. سنجش های آزمایشگاهی انگیزه آنی فقط تا حدودی به سنجش خود گزارشی انگیزه آنی مربوط می شوند. برای نمونه هنگامی که سیدرس و کاسکانپینار به بررسی تناسبات بین ویژگی های انگیزه آنی خود گزارشی یو.پی.اس و پنج سنجش غالب انگیزه آنی ارزیابی شده در فعالیت های آزمایشگاهی پرداختند، پاسخ به تاخیر به طور متعادل متناسب با جوانب دشوار انگیزه آنی ارزیابی

شده یو.پی.پی.اس بود و بازدارندگی واکنش پیش بالقوه به طور متوسط متناسب با فوریت و اضطرری مغنی و عدم پشتکار بود. این یافته ها نشان می دهند که محققان نه تنها باید در جوانب انگیزه آنی ارزیابی شده واضح عمل کنند، بلکه درباره تعمیم یافته ها طبق سنجش های خودگزارشی انگیزه آنی در برابر ارزیابی های آزمایشگاهی مراقب باشند.

در سال های اخیر، وایت ساید و لینام چهار مشخصه مطرح نمودند که محققان آنها را به طور گسترده اعمال نموده اند و یافته های اعتبار سنجش یو.پی.پی.اس آنها را تایید می کنند. تحقیقات اخیر نشان داده اند که هر یک از این چهار ساختار رابطه متمایزی با مشارکت در رفتار مسئله دارند. در آزمون توانایی متمایز یو.پی.پی.اس، محققان پی بردند که ف ریت منفی به طور قوی مربوط به مسئله نوشیدن، مسئله قماربازی و شرابخواری بلائم ود. در حالی که احساس جویی رابطه قوی با فروانی و تکرار در نوشیدن داشت. به طور مشابه، فیشر با همکاران در مرور فراحتلیل خود بر ادبیات انگیزه آنی پی بردند که فوریت منفی رابطه قوی با ناخوشی گرسنگی داشت. بر مبنای این یافته ها، محققان پی برده اند که فوریت منفی ممکن است به طور ویژه به مطالعه آسیب شناسی روانی مربوط باشد. چون افرادی که تجربه موقعیت های موثر و استرس آور دارند، ممکن است انگیزه ویژه ای برای مشارکت در رفتارهای غلبه بر مسئله داشته باشند تا آسودگی آنی از فشار و تنش داشته باشند.

3- خود آسیب زنی غیر خودکشی

بر طبق مدل های تاثیر گذار بر کارکرد تنظیم، فردی که تجربه احساسات منفی مکرر دارند بسیار انگیزه می یابند تا این حالات تاثیرگذار منفی را کاهش دهند (یعنی آسودگی انی فشار و تنش ایجاد کنند). خود آسیب زنی غیر خودکشی به عنوان شیوه ای مطرح می گردد که افراد می توانند از این وضعیت های احساسی تنش زا اجتناب ورزیده یا بگریزند. در پشتیبانی از کارکرد تنظیم تاثیرگذاری خود آسیب زنی غیر خودکشی، افرادی که آسیب زنی غیر خودکشی مرتکب می شوند، بی نظمی هیجانی بیشتری در مقایسه با افرادی از خود نشان می دهند که دست به خود آسیب زنی غیر خودکشی نمی زنند. علاوه بر این، افرادی که دست به خود آسیب زنی غیر خودکشی می زنند گزارش می دهند که خود آسیب زنی غیر خودکشی حالات وضعیت منفی از جمله فشار، اضطراب، ناراحتی و خشم خود محور را تنظیم می کند. علاوه بر این، مطالعات ارزیابی لحظه ای بوم شناختی اخیر نشان می دهد که خود آسیب زنی غیر خودکشی قبل از افزایش در حالات وضعیت منفی رخ داده و پس از

آن هیجان‌ناز منفی کاهش می‌یابد. طبق نظراتی که خود آسیب زنی غیر خودکشی ممکن است افراد را از تنش هیجانی دور کند یا اینکه آسودگی از طریق تسکین دهنده درون‌زا فراهم سازد اما محققان فقط در شرف آزمودن این فرضیه‌ها می‌باشند.

4- انگیزه‌آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی

نظریه و تحقیقات اخیر نشان می‌دهند افرادی که بسیار بدون انگیزه قبلی عمل می‌کنند ممکن است در زمینه هیجان‌ناز منفی به طور نسجیده رفتار کنند چون مزایای بلند مدت اهمیت کمتری نسبت به دستیابی کوتاه مدت و آنی به تنظیم هیجان دارد. بر طبق این نظریه، افراد ممکن است در رفتارهای غلبه بر مسئله مشارکت کنند (از جمله خوردن ناسالم، یا تعویق اندازی) تا آسودگی آنی از تنش فراهم سازند که به قیمت نادیده‌گیری اهداف بلند مدت می‌باشد. با توجه به اینکه خود آسیب زنی غیر خودکشی شیوه موثری برای افراد جهت تنظیم هیجان‌ناز آزار دهنده می‌باشد، این افراد نسجیده ممکن است در معرض بالای ریسک مبادرت به خود آسیب زنی غیر خودکشی باشند. در واقع افراد دارای انگیزه آنی ممکن است بسیار انگیزه داشته باشند تا مزایای آنی خود آسیب زنی غیر خودکشی (همانند تنظیم هیجان) با نگرانی کمتر برای پیامدهای بلند مدت مبادرت به خود آسیب زنی غیر خودکشی ورزند. لذا مبادرت به خود آسیب زنی غیر خودکشی ممکن است به طور منفی با کسب آسودگی خاطر از تنش و اضطراب تشدید گردد و این احتمال را افزایش دهد که افراد دست به خود آسیب زنی غیر خودکشی می‌زنند تا بار دیگر حالات وضعیت روحی منفی را در آینده تنظیم کنند. ناک همچنین پیشنهاد داده است که افراد دچار انگیزه آنی ممکن است در معرض ریسک خود آسیب زنی غیر خودکشی باشند چون خود آسیب زنی غیر خودکشی را می‌توان سریع بدون برنامه ریزی یا آمادگی زیاد انجام داد (برای نمونه رفتن به فروشگاه). در نتیجه افراد دچار انگیزه آنی ممکن است به احتمال بیشتر خود آسیب زنی غیر خودکشی را نسبت به رفتارهای غلبه دیگر انتخاب کنند (از جمله نوشیدن الکل، سیگار کشیدن).

یافته‌های مربوط به رابطه بین انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی، به هطر حال ترکیب شده‌اند. برخی محققان رابطه قوی بین انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی پیشنهاد داده‌اند در حالی که سایر محققان رابطه‌ای بین این دو ساختار نیافته‌اند. تا کنون توجه کمی به وجود این اختلاف‌ها معطوف گردیده است. در تلاش برای حل مسئله یافته‌ها راجع به رابطه بین انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی، مرور جامع

ادبیات در مطالعه فعلی انجام گردید. هدف اولیه مرور ارزیابی این بود که آیا افرادی که دست به خود آسیب زنی غیر خودکشی می زنند با افرادی که دست به خود آسیب زنی غیر خودکشی نمی زنند در سنجش خودگزارش انگیزه آنی فرق دارند. هدف دوم بررسی این بود که آیا رابطه بین انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی بسته به مشخصه-انگیزه آنی در دو مورد از سنجش های انگیزه آنی پر کاربرد متغییر بود: یو.پی.اس و بی.آی.اس. بر مبنای یافته های اخیر که نشان می دهد سنجش های آزمایشگاهی ممکن است به ارزیابی جوانب مختلف انگیزه آنی نسبت به سنجش های خود گزارشی بپردازند، هدف سوم بررسی این بود که آیا افراد که دست به خود آسیب زنی غیر خودکشی می زنند با افرادی که مبادرت به خود آسیب زنی غیر خودکشی نمی ورزند در سنجش های مبتنی بر آزمایشگاه انگیزه آنی فرق دارند. سرانجام آنکه ارزیابی این مسئله انجام گردید که آیا رابطه بین انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی در ازای طراحی مطالعه فرق داشت یا هنگامی که متغییرات سوم بالقوه کنترل می گردد.

5- روش

1-5 انتخاب مطالعات و معیارهای واجد شرایط

با توجه به اینکه هدف عمده مطالعه حاضر بررسی رابطه بین انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی می باشد، مولفین موافقت نمودند مطالعاتی که صرفاً هر دو ارزشیابی انگیزه آنی و خود آسیب زنی غیر خودکشی را شامل ساختند (و رابطه بین این دو رفتار) در این مقاله گنجانده خواهند شد. مطالعاتی که صرفاً به ارزیابی انگیزه آنی یا فقط خود آسیب زنی غیر خودکشی می پردازند، یا مطالعات مربوط به ویژگی های روان سنجی مقیاس های به کار رفته برای سنجش انگیزه آنی یا خود آسیب زنی غیر خودکشی شامل نشدند. تنها مطالعاتی که به ارزشیابی خود آسیب زنی غیر خودکشی به عنوان رفتارهای خود آسیبی بدون هدف مرگبار پرداختند شامل سازی شدند. مولفین پس از بنا نهادن مشترک این معیارهای واجد شرایط موتورهای جستجو الکترونیک پر کاربرد و عمده را انتخاب کردند که شامل مد لاین، سایکو اینفو، سایک آر تیکلز ، اریک و سینال بود. این تحقیق محدود به مقالات مرور هم نظیران نوشته شده به زبان انگلیسی بودند که تا یکم ژوئیه 2014 چاپ شدند.

تمامی مولفین مشغول جستجو عبارات مورد استفاده از برای انجام مرور بر ادبیات شدند. با توجه به اینکه واژه خود آسیب زنی غیر خودکشی نسبتاً اخیر است انواع واژه های گزارشی رایج قبلی برای ارزیابی خود آسیبی بدون هدف مرگبار به منظور جستجو به کار رفتند که شامل سه واژه خود آسیب، خود صدمه زنی و خود معیوب سازی بود. این واژه ها برگرفته از دیگر مقالات اخیر بودند که در پی شناسایی مطالعاتی راجع به خود آسیب زنی غیر خودکشی بودند. تمامی واژه های جستجو با علامت ستاره مشخص شدند تا امکان تغییر و نوسان در این واژه ها مشخص گردد و اینکه جامعیت را به حداکثر برسانند. واژه جستجو جامع انگیزه با علامت ستاره نیز برای بررسی مفهوم سازی های مختلف این متغیر چند جانبه به کار رفت.

فرایند انتخاب مطالعه به کار رفته در این مقاله در شکل 1 شرح داده می شود. در کل، 278 مقاله با استفاده از واژه های جستجو مورد توافق شناسایی شدند. پس از کنار گذاشتن مطالعات تکراری، 220 مقاله باقی ماندند. سپس چکیده مقالات مرور گردید و 187 مقاله از قلم افتادند چرا که معیارهای شامل شدن را نداشتند سی و سه مطالعه دارای معیارهای واجد شرایط به طور کامل با سه مولف بررسی و خوانده شدند. سه مورد از این مقاله ها به ارزیابی انگیزه آنی با استفاده از فراوانی مبادرت به رفتارهای آنی و نسنجیده پرداختند و سه مورد در واقع به ارزیابی انگیزه آنی نپرداختند (در واقع آنها به سنجش زمان سپری شده برای تفکر راجع به مبادرت ورزی به خود آسیب زنی غیر خودکشی قبل از عمل پرداختند). لذا 27 مقاله باقی ماندند و در مرور خلاصه شدند. مولفین چند ویژگی مطالعه را کد گذاری نمودند. 91٪ میزان توافق در ویژگی های استخراج شده به واسطه مولفین وجود داشت.

مقاله حاضر مرور کیفی و کمی مطالعات شناسایی شده فراهم می کند. بخش اول مطالعات خلاصه ای از مطالعات شناسایی شده در مرور فراهم می سازد. نخست آنکه مطالعات حاوی بررسی تفاوت ها در انگیزه آنی خود گزارشی بین افراد دچار ارتکاب خود آسیب زنی غیر خودکشی و افراد عدم ارتکاب این خود زنی مد نظر واقع می شوند. دوم، مطالعاتی لحاظ می شوند که به ارزیابی تفاوت ها در سنجش های مبتنی بر آزمایشگری انگیزه آنی بین افراد دچار ارتکاب خود آسیب زنی غیر خودکشی و افراد عدم ارتکاب این خود زنی می پردازند. سپس مرور کیفی اختلاف در بین مطالعات بسته به طراحی مطالعه و نیز مرور یافته های مطالعات حاوی ارزیابی متغییرات مشترک مطرح می گردد. برای تکمیل مرور ادبیات، نتایج کمی فرا تحلیل ها در بخش نتایج مطرح

می گردد. فرا تحلیل ها برای بررسی موارد زیر به کار رفتند: 1- اختلاف در انگیزه آنی خود گزارشی بین افرادی که به خود آسیب زنی غیر خودکشی دست می زنند و افرادی که دچار خود آسیب زنی غیر خودکشی نمی شوند، 2- اینکه آیا اختلاف راجع به سنجش های خود گزارشی در بین ویژگی های انگیزه آنی متفاوت متغییر است، و 3- تفاوت در سنجش های آزمایشگاهی انگیزه آنی بین افراد دچار خود آسیب زنی غیر خودکشی و افرادی که دچار خود آسیب زنی غیر خودکشی نمی شوند. همانطور که فرا تحلیل به طور ویژه بر اختلاف های میانگین در انگیزه آنی بین افراد دچار خود آسیب زنی غیر خودکشی و افرادی که دست خود آسیب زنی غیر خودکشی نمی زنند، تاکید دارد، 10 مطالعه از 27 مورد شامل آن مقایسه نبودند و از تحلیل کنار زده شدند.

2-5 روند فراتحلیل

فرا تحلیل ها با استفاده از روندهای مطرح شده با لیپسی و ویلسون و کارد انجام شدند. اختلاف های میانی در انگیزه آنی بین افراد دچار خود آسیب زنی غیر خودکشی و افراد روی گردان از خود آسیب زنی غیر خودکشی بررسی گردید و d کوهن به عنوان اندازه تاثیر به کار رفت. اندازه های تاثیر به ازای هر مطالعه محاسبه شدند که از محاسبه گر اژه موثر لیپ سی و ویلیون استفاده گردید. اندازه های تاثیر درون هر فراتحلیل برگرفته از تحلیل های مستقل بود. مدل تاثیرات تصادفی به ازای تمامی تحلیل ها تجویز گردید. مدل تاثیرات تصدفی محافظه کارانه تر از مدل تاثیرات ثابت است به طوری که مدل تاثیرات تصادفی بازه های اعتماد وسیع تری نسبت به مدل تاثیر ثابت می باشد. مزیت عمده مدل تاثیرات تصادفی به هر حال آن است که نتایج را می توان فراتر از مطالعات ویژه شامل شده در فراتحلیل تعمیم بخشید.

اندازه های موثر در ازای عوامل خارجی با تبدیل اندازه های تاثیر به امتیازات Z بررسی شدند و ارزیابی شدند که آیا امتیازات بالاتر از $Z=3.29$ بود. اگر عامل خارجی پیدا می شد، به جای حذف مقاله از فرا تحلیل، اندازه موثر به محدوده ها بازگردانده شد. برای ارزیابی اینکه آیا اندازه های تاثیر هر فراتحلیل برآوردهای یک جمعیت واحد بودند، درصد ناهمگونی صحیح I^2 و آمار Q محاسبه شدند. آمار I^2 نشان می دهد که اندازه تاثیر تا چه حد ناهمگون است و کارد پیشنهاد می دهد که 25٪ آن بازنمود مقدار کم ناهمگونی، 50٪ مقدار متوسط و 75٪ مقدار زیاد است. Q برجسته نشان می دهد که در بین اندازه های تاثیر در تحلیل ناهمگونی وجود دارد و تناسب مدل تاثیرات تصادفی را تایید می کند. برای آزمون یکسونگری انتشارات، اندازه تاثیر ایمن در برابر خطا N از

جانب اروین به کار رفت همانطور که بزرگنمایی پایایی در برابر مسئله دراور فایل را نشان می دهد. N ایمن از خطا نشان دهنده تعداد مطالعاتی است که اندازه موثر میانی 0 دارند که باید به فراتحلیل افزوده شوند تا اندازه تاثیر میانی مشاهده شده به تاثیر کم کاهش یابد (برای نمونه d کوهن برابر 20 گردد).

6- نتایج

6-1- مرور کیفی

6-1-1 ارتکاب خود زنی غیر خودکشی در برابر اجتناب از خودکشی غیر خودکشی

افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی می زنند، میزان انگیزه آنی بیشتری را گزارش دادند که بر حسب یو.پی.پی.اس (وایت ساید و لینام، 2001)، مقیاس انگیزه آنی بارت (بی.آی.اس، پاتون با همکاران، 1995)، مقیاس فرعی کنترل انگیزه آنی مشکلاتی در مقیاس تنظیم هیجان (دی.ای.آر.اس، گراتز و رومر، 2004) و برنامه زمانبندی مقیاس فرعی انگیزه آنی شخصیت تطبیق پذیر و غیر تطبیق پذیر (کلارک 1993) در مقایسه با افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی زدند (از جمله آرنز). دانشجویان کارشناسی با سابقه بلند مدت خود زنی غیر خودکشی به طور عمده با افرادی فرق داشتند که بدون سابقه خود زنی غیر خودکشی در ازای سنجش انگیزه آنی فوریت منفی (آرنز با همکاران) و بدون پیش تفکر بودند (گلن و کلونسکی). به طور مشابه افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی در قالب فرد بالغ بیمار غیر بستری و نمونه بزرگسال بودند که میزان انگیزه آنی بیشتری نسبت به افرادی گزارش دادند که درگیر خود زنی غیر خودکشی نشدند (همانند انگیزه آنی حرکتی و بی برنامه‌گی که در بی.آی.اس ارزیابی می گردد). رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی در بین شرکت کنندگان مرد و زن و نیز افرادی بررسی گردید که دارای زمینه های قومی مختلف از جمله نژاد اسپانیایی، ایتالیایی، آمریکایی، کانادایی و آلمانی بودند.

از جمله محققانی که چهار زیرمجموعه یو.پی.پی.اس را به کار گرفتند (همانند ضرورت منفی، عدم پشتکار، عدم پیش تفکر و احساس جویی)، فوریت منفی به طور ویژه به مبادرت ورزی در خود زنی غیر خودکشی مربوط می شد. در چهار مورد از این پنج مطالعه محققان پی بردند که افراد دچار خود زنی غیر خودکشی همچنین میزان عدم پیش تفکر زیادی نسبت به افرادی گزارش دادند که درگیر خود زنی غیر خودکشی نمی شدند و در سه مطالعه افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی می شدند میزان بیشتری از عدم پشتکار را نسبت به افرادی

گزارش دادند که دست به خود زنی غیر خودکشی نمی زند. افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی می زندند همچنین میزان انگیزه آنی بیشتری گزارش دادند همانطور که در بی.آی.اس ارزیابی شده اند که معلوم گردید رابطه تنگاتنگی با عامل پیش تفکر در مقیاس یو.پی.پی.اس دارند.

در تمامی سه مطالعه آزمایشگاهی، افرادی که درگیر خود زنی غیر خودکشی می شدند با افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی نمی زدند در سنجش خودگزارشی انگیزه آنی فرق داشتند (از جمله ضروت منفی و عدم پیش تفکر). یافته هایی که از سنجش های رفتاری استفاده کردند کمتر مورد توجه واقع شدند. گلن، کلونسکی از 168 دانشجوی کارشناسی کانادایی دعوت به عمل آوردند تا در آزمایشگاه کار توقف/سیگنال را انجام دهند. کار توقف/سیگنال نوع فعالیت رایانه محور است که توانایی شرکت کننده را در بازدارندگی پاسخ در نظر می گیرد، هنگامی که با یک سری محرک های دیداری مواجه می گردد (همانند فشار دادن کلید زمانی که نماد پیکان به نمایش داده می شود اما عدم فشار کلید هنگامی که تابلو ایست نشان داده می شود). محققان در این سنجش کنترل بازدارنده تفاوتی بین افرادی نیافتند که دچار خود زنی غیر خودکشی شدند و افراد گریزان از خود زنی غیر خودکشی نیافتند و زمان واکنش کار توقف/سیگنال متناسب با تکرار خود زنی غیر خودکشی یا ارتکاب اخیر خود زنی غیر خودکشی نبود.

در مجموعه مشابه مطالعات، جانیس و ناک به بررسی تفاوت ها بین افراد متمایل به خود زنی غیر خودکشی و افراد گریزان از خود زنی غیر خودکشی در سنجش های آزمایشگاهی انگیزه آنی پرداختند. کار اول فعالیت قماربازی آیوا بود که به ارزیابی تصمیم گیری پرخطر پرداخت (یعنی گرایش به حداقل رسانی ریسک) و از شرکت کنندگان خواسته شد کارت هایی با پتانسیل دستیابی یا از دست دهی انتخاب کنند. با انتخاب پاداش های کوچک تر نسبت به پاداش های بزرگ تر، شرکت کنندگان تجربه از دست دهی کوچک تر در گذر زمان داشتند که منجر به امتیاز بالاتر گردید. شرکت کنندگان همچنین آزمون عملکرد مستمر کالر را پشت سر نهادند که از شرکت کنندگان می خواست مانع نوعی واکنش شوند هنگامی که محرک خاص در رایانه ارائه می شد (یعنی اندازه گیری کنترل بازدارندگی، شبیه فعالیت توقف/سیگنال). سرانجام آنکه شرکت کنندگان دو فعالیت کاهش تاخیر را پشت سر گذاشتند که به بررسی تمایل شرکت کنندگان به پاداش های کوچک تر آنی به جای پاداش های بزرگتر می پرداخت. در بین دو مطالعه، افرادی متمایل به خود زنی غیر خودکشی تفاوتی با افراد

گریزان از خود زنی غیر خودکشی در سنجش آزمایشگاهی انگیزه آنی تفاوتی نداشتند. محققان به این نتیجه رسیدند که این یافته ممکن است جزئی باشد چون شرکت کنندگان به طور عمده از کلینیک های روان پزشکی انتخاب شدند. به هر حال این توضیح شرح نمی دهد که چرا افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی می شوند انگیزه آنی بیشتری دارند نسبت به افرادی که در سنجش های خود گزارشی خود زنی غیر خودکشی را مرتکب نمی شوند.

سرانجام آنکه شبیه جانیس و ناک، مک کلاسی با همکاران به بررسی این مسئله پرداختند که آیا افرادی که گرایش به خود زنی غیر خودکشی دارند با افراد گریزان از خود زنی غیر خودکشی با استفاده از سنجش های مبتنی بر آزمایشگاه در ازای انگیزه آنی متفاوت اند از جمله فعالیت حافظه آنی، فعالیت رفتن/نرفتن و فعالیت قماربازی بکارا. فعالیت حافظه آنی شبیه فعالیت عملکرد مستمر کالر بود که جانیس و ناک آنها را استفاده کردند به طوری که به شرکت کنندگان گفته شد که از واکنش به محرک خاص ممانعت به عمل آورند (برای نمودن فشار دادن کلید اگر رقم متناسب با رقم از قبل مطرح ده باشد، اما عدم فشار دادن کلید اگر رقم با رقم قبلی فرق دارد). فعالیت رفتن/نرفتن همچنین به ارزیابی کنترل بازدارندگی پرداخت و آزمود که آیا شرکت کنندگان می توانند مانع پاسخ ها به محرک «نادرست» باشند (یعنی فقط فشار دادن کلید هنگامی که رقم صحیح نمایان می شود) تا از خطاها اجتناب ورزیده و به پاداش ها دست یابند. فعالیت قماربازی بکارا شبیه فعالیت قماربازی آیوا بود به طوری که شرکت کنندگان آموزش دیدند تا از بین سکوهای مختلف انتخاب کنند که گرایش به پاداش های آنی بزرگتر دارند همچنین در گذر زمان دچار اتلاف کمتر می شوند. متناسب با اثر گلن و کلاسی و جانیس و ناک، مک کلاسی با همکاران پی بردند افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی می زدند در هر یک از سنجش های مبتنی بر آزمایشگاهی انگیزه آنی با افراد گریزان از خود زنی غیر خودکشی چندان تفاوتی نداشتند. به هر حال باید خاطر نشان نمود که مک کلاسی و همکاران سنجش آزمایشگاهی خود مبتنی بر خود آسیب زنی (از جمله الگو تهاجم خودکار) شامل سازی نمودند و پی بردند که شرکت کنندگانی که شوک های بیشتر را به عنوان تنبیه اتلاف ها در برابر حیف دیگر انتخاب می کردند، با انگیزه آنی بیشتری در آی.ام.تی و فعالیت رفتن/نرفتن رفتار می کردند. محققان لذا به این نتیجه رسیدند که افراد ممکن است به احتمال بیشتر به طور انگیزه آنی به طور ویژه هدر زمینه رویدادهای خود زنی غیر خودکشی عمل می کنند.

2-1-6 تکرار خود زنی غیر خودکشی

انگیزه آنی همچنين رابطه مثبتی با فراوانی خود زنی غیر خودکشی (یعنی تعداد رویدادهای خود زنی غیر خودکشی)، تعداد روش های خود زنی غیر خودکشی و شدت آن (از جمله عدم برنامه ریزی، اضطراری مثبت، اضطراری منفی) فراوانی و تکرار بیشتر پیش بینی شده ارتکاب خود زنی غیر خودکشی، تعداد بیشتر روش های خود زنی غیر خودکشی (از جمله بریدن، سوزاندن) و سال های بیشتر سچری شده در خود زنی غیر خودکشی در بین دانش آموزان دبیرستانی دارد. مغایر با این یافته ها، به هر حال، دی پریو با همکاران پی بردند افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی به طور مکرر می شوند انگیزه آنی کمتری نسبت به افرادی گزارش نمودند که کمتر دچار خود زنی غیر خودکشی می شوند و تیلور با همکاران پی برد افراد مرتکب خود آسیب زنی (از جمله خود زنی غیر خودکشی در ماه گذشته) تفاوتی با افراد دارای سوابق حیاتی سنجش های انگیزه آنی نداشتند. مطالعات دیگر نشان داد که تاثیر جزئی اما برجسته ای وجود دارد. در کل، تحقیقات مازاد راجع به انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی باید به بررسی تفاوت های فردی در فراوانی و تکرار ارتکاب خود زنی غیر خودکشی و تازه بودن آن (در طی ماه یا سال گذشته) مبتنی بر ارتکاب افراد و دست بردن به خود زنی غیر خودکشی پردازند.

3-1-6 متغیرهای مشترک

یافته های ترکیبی درباره این مسئله وجود داشت که آیا انگیزه آنی به خود زنی غیر خودکشی مربوط می شد هنگامی که مطالعات به ازای متغیرات سوم بالقوه (یعنی متغیرات مشترک) کنترل شدند. محققان در چندین مطالعه پی بردند که اضطراری منفی افراد بالغ جوان متمایل به خود زنی غیر خودکشی از افراد بالغ جوان گریزان از خود زنی غیر خودکشی متمایز می ساخت هنگامی که جنسیت، تاثیر منفی و بدرفتاری کودک، اختلال در خوردن، افسردگی، اضطراب و مصرف الکل کنترل گردید. به طور مشابه هرپرتز و همکاران پی بردند افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی می زدند انگیزه آنی بیشتری (از جمله بی برنامه گی و انگیزه آنی حرکتی در بی.آی.اس) نسبت به افرادی دارند که دچار خود زنی غیر خودکشی نشدند هنگامی که افسردگی در نمونه افراد با بی.پی.دی کنترل گردید.

در مقابل، کنترل ضرایب ریسک به ازای ارتکاب خود زنی غیر خودکشی در مطالعات دیگر منجر به رابطه جزئی بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی گردید. کارلی با همکاران پی برد مردان دارای انگیزه آنی (که درصد امتیاز بالای 75 داشتند) به احتمال بیشتر نسبت به مردان غیر دچار انگیزه آنی (دارای درصد امتیاز زیر 25) دست به خود زنی غیر خودکشی می زدند، به هر حال، رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی زمانی از بین رفت که افسردگی، درک کودکی، سرکوفتگی و پرخاشگری کنترل گردید. به طور مشابه ساکس، فلاد، دنیس، هرتزبرگ و بک من پی بردند افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی زدند انگیزه آنی بیشتری گزارش دادند نسبت به افرادی که خود زنی غیر خودکشی را مرتکب نشدند اما این انگیزه آنی عامل پیش بینی پند متغییره وضعیت خود زنی غیر خودکشی نبود (با کنترل سن، پی تی اس دی، علائم افسردگی، مصرف الکل و شدت). کنترل عوامل چندگانه آن است که بسیار به مشارکت در خود زنی غیر خودکشی مربوط اند و لذا ممکن است ارزش پیش بینی انگیزه آنی را در خود زنی غیر خودکشی کاهش دهند.

4-1-6 طراحی مطالعه

یافته مهم دیگر مرور اخیر ان بود که اکثر ادبیات درباره انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی مقطعی بودند و پشتیبانی طولی محدودی رای ارزش پیش بینی انگیزه آنی درباره ارتکاب خود زنی غیر خودکشی وجود دارد. به طور ویژه، فقط چهار مطالعه نشان داد که ارزیابی های چندگانه مد نظر انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی در گذر زمان تعیین شدند. در سه مورد از این مطالعات اضطراری منفی به طور همزمان به ارتکاب خود زنی غیر خودکشی مربوط می شد. هنگامی که محققان به بررسی این مسئله پرداختند که آیا انگیزه آنی در زمان 1 به ارتکاب خود زنی غیر خودکشی در زمان 2 مربوط می شود، به هر حال یافته ها ترکیب شدند. محققان در دو مطالعه پی بردند که اضطراری منفی در زمان 1 به فراوانی خود زنی غیر خودکشی در یک سال بعد مربوط نمی شد اما بلک و میلدرد پی برند که اضطراری منفی در زمان 1 ارتکاب خود زنی غیر خودکشی را در زمان 2 پیش بینی نمودند (امتیازات زمان 1 کنترل نشدند). به علاوه تحقیقات طولی برای ارزیابی این مسئله مورد نیاز اند که آیا انگیزه آنی به تغییرات در خود زنی غیر خودکشی در گذر زمان با در نظر داشتن درجات خود زنی غیر خودکشی در زمان 1 مربوط می شود.

4-2 مرور کمی

1-2-6 خود زنی غیر خودکشی در برابر عدم ارتکاب خود زنی غیر خودکشی

محققان در هفده مطالعه به مقایسه امتیازات انگیزه آنی خود گزارشی بین افرادی پرداختند که دچار خود زنی غیر خودکشی می شوند و با گروهی از افرادی تطبیق دادند که خود زنی غیر خودکشی را مرتکب نمی شوند. عامل خارجی دیگر یافت شد که به محدوده ها بازگردانده شد. هنگامی که این مطالعات فراتحلیل شدند (صرف نظر از ارزیابی سنجش انگیزه آنی آنها) ، اختلاف میانگین عمده بین دو گروه $d=0.593$ وجود داشت که اندازه تاثیر میانی را نشان می داد-جدول 1 را ببینید. افرادی که خود زنی غیر خودکشی را مرتکب می شدند انگیزه آنی بیشتری را نسبت به افرادی گزارش دادند که دست به خود زنی غیر خودکشی نمی زدند. برای بررسی ویژه اینکه آیا جوانب اختلاف انگیزه آنی تعیین شده با وایت ساید و لینام به طور متفاوت به خود زنی غیر خودکشی مربوط می شدند، فراتحلیل اختلاف های میانی بین افرادی متمایل به خود زنی غیر خودکشی و افراد گریزان از خود زنی غیر خودکشی به طور مجزا به ازای هر مقیاس فرعی یوپی.پی.اس انجام گردید-جدول 2 را ببینید. اندازه تاثیر میانی بزرگتر برای اضطرابی منفی $d=.591$ تاثیر میانی بود. در مقابل، اندازه تاثیر میانگین کوچک بری عدم پشتکار $d=.319$ و پیش تفکر $d=233/.$ بود در حالی که اندازه تاثیر میانی دارای اهمیت آماری برای احساس جویی یافت گردید $d=.142$ که تمامی تحلیل ها نشان می دهند افراد دچار خود زنی غیر خودکشی امتیاز بالایی در مقیاس های فرعی انگیزه آنی داشتند نسبت به افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی نمی زدند. اندازه تاثیر میانی برای اضطرابی منفی همگون بود (یعنی آمار Q اهمیتی نداشت اما آمار I^2 برابر 0 بود) که نشان می دهد پایایی در بین مطالعات وجود دارد. ناهمگونی نیز برای احساس جویی عمده نبود هر چند بار دیگر اندازه تاثیر میانی برای آن ساختار جزئی بود.

k (no of studies)	17
N (aggregate) of NSI groups	1599
N (aggregate) of non-injurer groups	2652
Mean weighted effect size (d)	.593
95% confidence interval	0.430-0.755
Z-test of the mean effect size	7.157***
Standard error	.083
Heterogeneity (Q; df 16)	78.886***
I ² (true heterogeneity percentage)	79%
Orwin's effect size failsafe N ^a	33

جدول 1- خلاصه نتایج فراتحلیل اختلاف های میانی در انگیزه آنی بین خود زنی غیر خودکشی و گروه های

غیر آسیب زنی

	NegUrg	LackPers	LackPrem	SensSeek
K (number of studies)	5	5	5	5
N (aggregate) of NSSI groups	548	548	548	548
N (aggregate) of non-injurer groups	1190	1190	1190	1190
Mean weighted effect size (d)	.591	.319	.233	.142
95% confidence interval	0.480-0.701	0.090-0.548	0.052-0.414	0.015-0.269
Z-test of the mean effect size	10.472***	2.730**	2.529*	2.193*
Standard error	.056	.117	.092	.065
Heterogeneity (Q; df 4)	2.139	16.486**	10.300*	5.259
I ² (true heterogeneity percentage)	0%	76%	61%	24%
Orwin's effect size failsafe N ^a	10	3	1	-1

جدول 2- خلاصه نتایج فراتحلیل اختلاف های میانی بین خود زنی غیر خودکشی و گروه های غیر آسیب زنی در

هر یک از مقیاس های فرعی انگیزه آنی یو.پی.پی.اس

چهار مطالعه سنجش بی.آی.اس را به کار گرفتند که شامل سه مقیاس فرعی (از جمله انگیزه آنی توجهی، انگیزه آنی حرکتی و انگیزه آنی بی برنامه‌گی) می باشد. فراتحلیل اختلاف های میانی بین افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی شدند و افرادی که خود زنی غیر خودکشی گریزان بودند به طور مجزا برای هر مقیاس فرعی بی.آی.اس انجام شدند. جدول 3 را ببینید. اختلاف میانگین عمده ای بین دو گروه در بین سه گروه فرعی به ترتیب d برابر 596/، 615/ و 501/ وجود داشت (تمامی اندازه های تاثیر میانگین) که نشان دهنده آن بود که انگیزه آنی در بین افرادی بالاتر بود که متمایل به خود زنی غیر خودکشی بودند به جای افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی نمی شدند. هر چند این اندازه های تاثیر متوسط با موارد یافت شده برای اضطراری منفی در یو.پی.پی.اس قابل قیاس اند، ناهمگونی عمده ای در اندازه های تاثیر میانی در بین مطالعات به ازای تمامی مقیاس های فرعی بی.آی.اس وجود داشت. ناهمگونی عمده نشان دهنده عدم پایایی در بین مطالعات است.

فقط سه مطالعه موجود داشت که در آن محققان سنجش های (رفتاری) آزمایشگاهی انگیزه آنی را شامل ساختند تا به بررسی رابطه بین انگیزه آنی و ارتکاب خود زنی غیر خودکشی پردازند. فراتحلیل اختلاف میانی بین افراد متمایل به خود زنی غیر خودکشی و افراد رویگردان از خود زنی غیر خودکشی در بین مطالعات با به کارگیری سنجش های آزمایشگاهی انگیزه آنی نشان دهنده اندازه تاثیر متوسط جزئی بود که نزدیک صفر بود

d=/.0106.

	Attentional	Motor	Non-planning
K (number of studies)	4	4	4
N (aggregate) of NSSI groups	304	304	304
N (aggregate) of non-injurer groups	577	577	577
Mean weighted effect size (d)	.596	.615	.501
95% confidence interval	0.240-0.952	0.186-1.044	0.176-0.825
Z-test of the mean effect size	3.282**	2.810**	3.021**
Standard error	.182	.219	.166
Heterogeneity (Q; df 4)	12.551*	18.282**	10.589*
I ² (true heterogeneity percentage)	76%	84%	72%
Orwin's effect size failsafe N ^a	8	8	6

جدول 3- خلاصه نتایج فراتحلیل اختلاف های میانی بین خود زنی غیر خودکشی و گروه غیر آسیب زنی راجع

به هر یک از مقیاس های فرعی انگیزه آنی بی.آی.اس

تحلیل های بیشتر (از جمله تحلیل های تعدیل گر، و فراتحلیل مطالعات بررسی تناسب بین فراوانی تکرار خود زنی غیر خودکشی و انگیزه آنی، مدل های کنترل متغییرات مشترک) انجام نگردید که به خاطر موارد زیر بود، الف) تعداد مطالعات موجود کم بود، ب) تکرار خود زنی غیر خودکشی به طور قوی در بسیاری از مطالعات دچار یک سوایی بود و پایایی کمی در بین مطالعات راجع به نحوه بررسی این یک سوایی وجود داشت یا اینکه ج) چون مطالعات به لحاظ متغییرات مشترک شامل شده، متفاوت بودند که مانع از تحلیل های جمع شده بود. به هر حال، این مطالعات در مرور کیفی شامل شدند.

7- بحث

نتایج مرور فعلی نشان می دهد افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی می زنند، انگیزه آنی بیشتری به طور همزمان گزارش نمودند نسبت به افرادی که خود زنی غیر خودکشی را مرتکب نمی شدند. این تفاوت ها برای سنجش های اضطرابی منفی برجسته تر بودند و تا میزان کمتری برای عدم پشتکار و پیش تفکر اهمیت داشتند. به هر حال بین افراد دچار خود زنی غیر خودکشی و افراد روی گردان از خود زنی غیر خودکشی، به ازای سنجش های آزمایشگاهی انگیزه انی تفاوتی وجود نداشت. علاوه بر این، رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی به ازای سنجش های خود گزارشی در برخی مطالعات حذف گردید هنگامی که محققان دیگر عوامل ریسک به ازای خود زنی غیر خودکشی را کنترل نمودند. تحقیقاتی طولی راجع به رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی محدود بوده و یافته ها ترکیبی بودند. نتایج مرور فعلی، لذا بر نیاز به تحقیقات مازاد بر انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی تاکید دارد.

نتایج این مرور بر اهمیت ارزیابی روابط بین مولفه های مختلف انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی تاکید دارند. چند سنجش انگیزه آنی به ارتکاب خود زنی غیر خودکشی مربوط می شد اما ویژگی های انگیزه آنی مختلف به لحاظ قدرت رابطه با رفتارهای خود زنی غیر خودکشی متغیر بودند. متناسب با مفهوم سازی های قبلی انگیزه آنی به عنوان عمل بدون تفکر یا برنامه ریزی، چندین محقق پی بردند که عدم پیش تفکر (ارزیابی شده در یو.پی.پی.اس) به ارتکاب خود زنی غیر خودکشی مربوط می شد. سه مقیاس فرعی بی.آی.اس که رابطه قوی با

ویژگی عدم تفکر قبلی در یو.پی.پی.اس داشتند، نیز به ارتکاب خود زنی غیر خودکشی مربوط می شدند. این یافته ها نشان می دهند که افراد اغلب بدون برنامه ریزی کم عمل نموده که ممکن است ریسک بیشتری برای خود زنی غیر خودکشی به جای افرادی داشته باشند که با تامل بیشتر عمل نموده و متناسب با تحقیقات قبلی اند که به مفهوم عدم تفکر و برنامه ریزی در دیگر رفتارهای مربوط به سلامت از جمله مصرف الکل و مشکل در عادت خوردن می باشد.

افراد دچار خود زنی غیر خودکشی نیز پشتکار کمتری گزارش دادند (یعنی توانایی متمرکز بودن یا تکمیل فعالیت دشوار یا خسته کننده) نسبت به افرادی که به خود زنی غیر خودکشی روی نیاوردند. جالب آنکه این یافته ها متناسب با تحقیقات اخیر می باشد که نشان می دهد افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی می شوند، درجات پایین تر تحمل فشار را گزارش میدهند، در مقایسه با افرادی که به خود زنی غیر خودکشی روی نمی آورند. در واقع ناک و مندز پی بردند افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی می شوند زود تر فعالیت دسته بندی کارت ها را ترک کنند (یعنی آزمون تحمل فشار) و تحریک فیزیکی بیشتری از خود نشان می دهند) همانطور که با رسانایی پوست ارزیابی شده است) نسبت به افرادی که درگیر خود زنی غیر خودکشی در طی این فعالیت فشار نشدند. یافته ها در ترکیب با یافته های ناک و مندز، پیشنهاد می دهند افرادی که انگیزه می یابند از موقعیت های تحت فشار استفاده کنند ممکن است به احتمال بیشتر درگیر خود زنی غیر خودکشی شوند.

محققان که به طور پیوسته از یو.پی.پی.اس استفاده می کنند پی بردند که اضطراری منفی رابطه قوی با خود زنی غیر خودکشی (بالاتر از مولفه های انگیزه آنی دیگر) دارد. نظریه اخیر نشان می دهد که در زمینه تاثیر منفی شدید، افراد ممکن است درگیر غلبه بر رفتارهایی شوند تا آسودگی آنی از فشار به بهای اهداف مقرراتی بلند مدت فراهم سازند. رفتارهای انگیزه آنی احتمالاً در گذر زمان تقویت می شوند اگر آنها از هیجانات منفی آسودگی بیابند. با توجه به اینکه خود زنی غیر خودکشی به عنوان شیوه ای برای کاهش هیجانات منفی به کار می رود، افراد انگیزه آنی ممکن است درگیر خود زنی غیر خودکشی شوند که به خاطر مزایای آنی می باشد (با صرف نظر تقریبی از پیامدهای بلند مدت). به طور انتقادی، نتایج مقاله حاضر نشان می دهند افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی می شوند، ممکن است به طور چشمگیر با انگیزه آنی رفتار کنند نسبت به افرادی که به

طور ویژه در زمینه هیجانان منفی دچار خود زنی غیر خودکشی نمی شوند. لذا بسیار مهم است که محققان تعاریف و توصیفات واضحی برای انواع رفتار انگیزه آنی فراهم کنند که درون مطالعات خود ارزیابی می شوند. این یافته که اضطرابی منفی، به طور ویژه به خود زنی غیر خودکشی مربوط می شود همچنین ممکن است به در نظر داشتن تفاوت های بین مطالعاتی کمک کنند که از سنجش های خود گزارشی یا مبتنی بر آزمایشگاه استفاده می کنند. سنجش یو.پی.پی.اس شامل ارزیابی انگیزه آنی در زمینه هیجانان منفی می گردد (برای نمونه، هنگامی که ناراحت اند بدون تفکر عمل می کنند) اما مطالعات آزمایشگاهی دستکاری های حالت و وضعیت ها را قبل از ارزیابی سنجش های رفتاری انگیزه آنی شامل نساخته اند. اگر افرادی که درگیر خود زنی غیر خودکشی می شوند، به طور عمده در زمینه حالات وضعیت منفی بدون تفکر قبلی عمل کنند، ممکن است تفاوت هایی بین افراد در سنجش آزمایشگاهی پدیدار نگردد که تمایل به خود زنی غیر خودکشی دارند و افرادی که از خود زنی غیر خودکشی دوری می گزینند تا اینکه از شرکت کنندگان خواسته می شود فعالیت را تحت شرایط فشار انجام دهند. همچنین باید این نکته جالب را خاطر نشان نمود که برسین، کارتر و گردون پی بردند که ناراحتی به طور ویژه با انگیزه آنی تاثیر متقابل دارد تا نیازهای خود زنی غیر خودکشی را در مطالعه روزمره خود پیش بینی کند. برسین با همکاران پی بردند که ارزش دارد محققان هیجانات مختلف (از جمله ناراحتی، خشم، حس گناه) را قبل از ارزیابی انگیزه آنی استنتاج کنند تا تعیین کنند کدام زمینه های هیجانی ممکن است به خود زنی غیر خودکشی مربوط باشند.

تحقیقات آتی همچنین به بررسی دلایل ممکن دیگر (یعنی به جز موارد عدم وجود القا حالات قبل از فعالیت های مبتنی بر آزمایشگاه) به منظور تفاوت ها در یافته های بین سنجش های آزمایشگاهی و خود گزارشی انگیزه آنی می پردازند. به یادآورید که تحقیقات اخیر نشان می دهند که سنجش های خود گزارشی انگیزه آنی به ارزیابی جوانب مختلف رفتار انگیزه آنی نسبت به سنجش آزمایشگاهی می پردازند. در فراتحلیل اخیر، سیدرز و کاسکانپینار پی بردند که سنجش های خود گزارشی انگیزه آنی رابطه ضعیفی با سنجش های رفتاری داشتند. در تمامی آزمایشات بررسی شده در مرور فعلی، سنجش های خود گزارشی انگیزه آنی رابطه ضعیفی با سنجش های آزمایشگاهی انگیزه آنی داشتند. گلن و کلونسکی پی برند که تناسب ضعیف و ناچیز بین فعالیت سگنال-توقف و انگیزه آنی خود گزارشی در یو.پی.پی.وی وجود دارد. همانطور که سیدرز و کاسکانپینار خاطر نشان

نمودند سنجش های رفتاری و خود گزارشی انگیزه آنی به ارزیابی جوانب مختلف انگیزه آنی (از جمله خصیصه در برابر حالت) می پردازند؛ لذا، محققان باید تفاوت های بین سنجش های خودگزارشی و رفتاری انگیزه آنی را با احتیاط تفسیر کنند.

متناسب با نتایج مرور خود، چندین محقق پی برده اند که انگیزه آنی خود گزارشی به دیگر رفتارهای ریسک سلامت از جمله مصرف مواد و الکل مربوط می شود. در فرا تحلیل اخیر راجع به رابطه بین انگیزه آنی خود گزارشی (طبق ارزیابی شده با یو.پی.پی.اس) و مصرف الکل، پی برده شد که عدم تفکر قبلی به تکرار نوشیدن مربوط بوده و اضطراری منفی رابطه قوی با مشکلات نوشیدن مشروب داشت. به هر حال باید این نکته جالب را خاطر نشان نمود که شبیه یافته های ما، نتایج سنجش های آزمایشگاهی درجه اهمیت کمتری داشتند. برخی محققان دریافتند که رابطه ای بین انگیزه آنی (ارزیابی شده با استفاده سنجش های آزمایشگاهی) و مصرف الکل و مواد وجود دارد و دیگر محققان رابطه ای دیگر نیافتند. این یافته ها بر اهمیت ارزیابی نحوه تفاوت ویژگی های انگیزه آنی (ارزیابی های شده با سنجش های خودگزارشی و آزمایشگاهی) تاکید دارند که به رفتارها سلامت-ریسک مربوط می شوند.

اختلاف بین مطالعات تجربی و خودگزارشی همچنین ممکن است برگرفته از تفاوت ها در رفتار انگیزه آنی درک شده به جای عینی در میان افرادی باشد که دست به خود زنی غیر خودکشی می زنند. به طور ویژه، افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی می زنند ممکن است در واقع نسبت به افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی نمی شوند، چندان بدون انگیزه قبلی عمل نکنند، اما ممکن است خود را بی احتیاز جلوه دهند (یک سو نگری بررسی شده با روش های خودگزارشی). بر طبق نظر جانیس و ناک، افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی می زنند ممکن است با ارتکاب خود زنی غیر خودکشی به عنوان مرجع رفتار انگیزه آنی خود، به ارزیابی بی احتیاطی خود پردازند (من با انگیزه آنی رفتار می کنم چون به خود آسیب می زوم). با توجه به اینکه افراد دچار خود زنی غیر خودکشی این کار را کمی بعد از تجربه روی گردانی به خود آسیب زنی انجام می دهند، این امکان وجود دارد که افرادی که خود زنی غیر خودکشی را مرتکب می شوند، خود را بی احتیاط در نظر می گیرند که به خاطر ارتکاب خود زنی غیر خودکشی می باشد. مک کلاسی با همکاران (2012) به هر حال تاکید داشتند افرادی که دچار خود زنی غیر خودکشی می شوند، ارتکاب بیشتری در رفتارهای ریسک آمیز و

انگیزه آنی نسبت به افراد روی گردان از خود زنی غیر خودکشی، گزارش دادند، این نشان می دهد ممکن است اختلاف هایی در انگیزه آنی بین افرادی وجود داشته باشد که خود زنی غیر خودکشی را مرتکب می شوند و افرادی که دست به خود زنی غیر خودکشی نمی زنند. تحقیقات مشتمل بر ارزشیابی های چندگانه (یعنی نمونه برداری لحظه ای بوم شناختی، خاطرات روزانه) به طور ویژه می توانند این فرضیه را ارزیابی کنند. محققانی همچنین باید سوالات ادامه دار را لحاظ قرار دهند که تعیین کنند آیا ارتکاب خود زنی غیر خودکشی برای تصمیم گیری راجع به رده بندی های خود گزارشی انگیزه آنی به کار می رود (برای نمونه، زمانی را بگویید که به طور انگیزه آنی رفتار نمودید، آیا دوستانتان شما را به عنوان فرد دارای انگیزه آنی می دانند و علت چیست؟). جهت گیری مهم دیگر برای تحقیقات آتی بررسی تفاوت های فردی در انگیزه آنی بین افرادی است که درگیر خود زنی غیر خودکشی می شوند. در اکثر تحقیقات در مطالعه فعلی، محققان به بررسی تفاوت های میانگین در انگیزه آنی در میان افرادی پرداختند که دست به خود زنی غیر خودکشی نمی زنند. به هر حال ممکن است تغییراتی در بین افرادی وجود داشته باشد که درگیر خود زنی غیر خودکشی در سنجش ریسک می شوند. تحقیقات خیر نشان داده اند که گروه های فرعی ملایم، متعادل و شدید افراد وجود دارند که دست به خود زنی غیر خودکشی می زنند که می توان بر مبنای ناراسایی روان شناختی اجتماعی تمایزگذاری کرد (از جمله علائم افسردگی، اضطراب، بی.پی.دی، سابقه سود استفاده در کودکی) افراد ممکن است با درجات متغیر ارتکاب خود زنی غیر خودکشی باشند (همانند تکرار، شدت و تازگی رخداد) که ممکن است به میزانی متغیر باشد که آنها درگیر رفتار انگیزه آنی می شوند. به کارگیری رویکردهای فردمحور در مطالعه انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی (از جمله تحلیل گروه نهان، مدل سازی ترکیب رشد) می تواند نگرش های جدیدی برای شرایطی فراهم سازد که تحت آن انگیزه آنی به ارتکاب خود زنی غیر خودکشی مربوط می شود.

محدودیت مهم و برجسته دیگر ادبیات موجود درباره انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی آن است که مطالعات به طور عمده مقطعی اند. تنها چهار مطالعه طولی تعیین شدند و این مطالعات پشتیبانی کمی برای رابطه طولی بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی فراهم نمودند. مهم تر آنکه این مطالعات طولی اغلب مانع بررسی تغییرات در ارتکاب خود زنی غیر خودکشی در گذر زمان شدند با توجه به درجات خط مبنا خود زنی غیر خودکشی در نظر گرفته نشد. علاوه بر این، مطالعات اغلب بر حسب استفاده از اندازه های نمونه های کوچک و

تمرکز طولی کوتاه مدت (یعنی دوره یک ساله) محدود بودند. هیچ کدام از تحقیقات قبلی به طور ویژه به بررسی جهت گیری تاثیرات متقابل خود زنی غیر خودکشی و انگیزه آنی نپرداخته اند و لذا معلوم نیست آیا انگیزه آنی منجر به خود زنی غیر خودکشی می گردد یا اینکه خود زنی غیر خودکشی منجر به انگیزه آنی رشد یافته در گذر زمان می گردد. تحقیقات آتی شامل اندازه نمونه بزرگ با ارزشیابی های چندگانه انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی (از جمله سالیانه در ازای چند ازای) به محققان این اجازه را خواهند داد تا به طور ویژه به بررسی روابط دو سویه بین خود زنی غیر خودکشی و انگیزه آنی در گذر زمان بپردازند.

همچنین باید محققان این نکته مهم را بررسی کنند که آیا رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی در بین فرهنگ ها متغییر است. همانطور که در بخش مرور کیفی خاطر نشان گردید، پی بردیم که رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی در بین شرکت کنندگانی پایدار بود که از نواحی جمعیت شناختی متغییر از جمله کشورهای آمریکای شمالی همانند آمریکا، کانادا، و نیز چند کشور اروپایی از جمله ایتالیا، بلژیک، اسپانیا و آلمان بودند. به هر حال باید این نکته مهم را خاطر نشان نمود که شرکت کنندگان در این مطالعات به طور عمده به عنوان قفقازی شناخته می شدند. فقط چند مطالعه وجود داشتند که بررسی رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی در بین نمونه های عمده شامل کرده بودند (از جمله آفریقا) و لذا نتایج مرور ممکن است قابل تعمیم برای جمعیت های پراکنده تر/نژادی و قومی نباشند.

محدودیت دیگر مقاله ما آن است که فراتحلیل فقط چند مطالعه چاپ شده را شامل ساخت که به مقایسه افرادی پرداختند که دست به خود زنی غیر خودکشی می زدند با افرادی که خود زنی غیر خودکشی مرتکب نمی شدند ($N=17$). به هر حال باید خاطر نشان نمود که اندازه نمونه ما قابل قیاس با دیگر فراتحلیل چاپ شده اخیر راجع به خود زنی غیر خودکشی بود. با این وجود، باید این نکته مهم را اقرار نمود که نتایج کیفی ما بر اساس مجموعه کوچکی از مطالعات اند (به طور ویژه تحلیل ها بررسی نمودند آیا جوانب مختلف انگیزه آنی رابطه متفاوتی با خود زنی غیر خودکشی داشتند) و این امکان وجود دارد که یافته های کامل چاپ نشده راجع به رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی می تواند از قدرت رابطه تعیین شده در فراتحلیل ها بکاهد. نتایج اندازه تاثیر اروین N تخریب امن نشان می دهد که نیاز به 33 مطالعه با اندازه تاثیر میانی 0 مورد نیاز وجود دارد تا اندازه تاثیر میانی مشاهده شده را به $d=20$ کوهن کاهش داد (اندازه تثیر کوچک، اروین، 1993 را ببینید).

اندازه تاثیر فعلی قابل قیاس با یافته های دیگر فراتحلیل ها در خود زنی غیر خودکشی (تا جایی که می دانیم فقط دو فراتحلیل راجع به خود زنی غیر خودکشی) بودند. کلونسکی و مومیر اندازه تاثیر کمی $d=.47$ بین سود استفاده جنسی در کودکی و انگیزه آنی یافتند و باتجان با همکارنا پی بردند که اندازه تاثیر متعادلی بین جهت گیری جنسی و انگیزه آنی وجود دارد $d=.61$ ، تاثیرات به d کوهن تبدیل شدند.

گسترش تحقیقات آتی می تواند همچنین رابطه بین خود زنی غیر خودکشی، انگیزه آنی و رفتار خودکشی را حل کند. نظریه و تحقیقات اخیر نشان می دهد که خود زنی غیر خودکشی ضریب خطر برای رفتار خودکشی محسوب می شود. بر طبق نظر جوینر، افرادی که درگیر خود زنی غیر خودکشی می شوند ممکن است تحمل درد فزون یافته ای برای شکل های کشنده تر خوداسیب زنی در گذر زمان شکل دهند (یعنی قابلیت به دست آمده برای خودکشی). افراد دارای انگیزه آنی ممکن است به احتمال بیشتر درگیر خود زنی غیر خودکشی به جای افرادی شوند که با احتیاط قبلی عمل می کنند. در واقع یافته هایی اخیر نشان می دهند که رابطه بین انگیزه آنی و رفتار خودکشی ممکن است در واقع با مشارکت خود زنی غیر خودکشی واسطه گری شود. با توجه به اینکه محققین به رابطه برجسته بین انگیزه آنی و رفتار خودکشی پی برده اند، تحقیقات طولی آتی می توانند به طور ویژه به بررسی این مسیر واسطه گری ممکن بپردازند (یعنی اینکه انگیزه آنی رفتار خودکشی را از طریق خود زنی غیر خودکشی پیش بینی می کند).

تحقیقات طولی مازاد از جمله ارزیابی دیگر عوامل خطر می تواند نگرش جدیدی راجع به فرایندها فراهم می کند که از طریق آن انگیزه آنی به خود زنی غیر خودکشی ارتباط پیدا می کند (یعنی واسطه ممکن و تاثیر متعادل). به یاد داشته باشید که یافته های راجع به رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی ترکیبی بود هنگامی که محققان متغییرات ممکن ثالث را در مدل های خود کنترل نمودند. برخی محققان رابطه محکمی بین اضطرابی منفی و خود زنی غیر خودکشی یافتند و عوامل خطر مختلف (همانند تاثیر منفی، افسردگی، مصرف الکل، بدرفتاری در کودکی) یافتند و دیگر محققان پی بردند که انگیزه آنی به خود زنی غیر خودکشی مربوط نمی گردد هنگامی که ضرایب خطر دیگر (از جمله بی پی دی، پی تی اس دی، علائم افسردگی، ایده خودکشی) کنترل می شوند. برای حل روابط بین ضرایب خطر مبتنی بر ارتکاب خود زنی غیر خودکشی، مطالعاتی شامل از ارزیابی ضرایب خطر مختلف مورد نیاز اند. ارنز با همکاران (2012) پی بردند که انگیزه آنی (

یعنی ضریب خطر نزدیک تر) در رابطه بین سو رفتاری در کودکی (یعنی ضریب خطر دورتر) و ارتکاب خود زنی غیر خودکشی واسطه گری می کند. بررسی تاثیرات در بین ضرایب خطر متعدد در گذر زمان با استفاده از طراحی های داده طولی می تواند درک بیشتری از مسیرهای رشد ارتکاب خود زنی غیر خودکشی فراهم گرداند. سرانجام آنکه علی رغم یافته هایی که انگیزه آنی خود گزارشی به خود زنی غیر خودکشی مربوط می شوند، واضح نمی ماند که آیا فراد دارای بدون انگیزه قبلی ارتکاب خود زنی غیر خودکشی را برمی گزینند یا اینکه رفتارهای خطر سلامت را انتخاب می کنند. ناک (2010) خاطر نشان می سازد افرادی که به طور ویژه خود زنی غیر خودکشی را انتخاب می کنند چون نیاز به برنامه ریزی یا آمادگی کمتری دارند (از جمله روش های بسیار قابل دسترسی غلبه بر رفتار) به احتمال بیشتر درگیر دیگر رفتاری خطر همانند مصرف مواد و یا رفتارهای اصلاح نفس می گردند. تحقیقات طولی که به بررسی مسیرهای انگیزه آنی به رفتارهای خطر چندگانه می پردازند ممکن است نگرش فزون یافته های فراهم کنند که در قالب آنها رفتارهای خطر رابطه قوی با انگیزه آنی دارند.

در پایان، نتایج مقاله ما برخی شواهد را فراهم می کنند که افراد دچار انگیزه آنی به ویژه افرادی که درجات بالاتر اضطرابی منفی را گزارش می دهند (یعنی عمل نسنجیده در زمینه حالات و وضعیت های منفی)، ممن است در معرض خطر فزون یافته ارتکاب خود زنی غیر خودکشی واقع شوند. هر چند تحقیقات طولی در رابطه بین انگیزه آنی و خود زنی غیر خودکشی مورد نیاز است، یافته های ما نشان می دهند که آموزش کارآمد افراد دچار انگیزه آنی و خود آسیب زنی ضمن راهبردهای غلبه هیجان محور ممکن است شکل مفید مداخله گری بالینی باشد. به طور ویژه، آموزش به افراد راجع به راهبردهای غلبه بر خودزنی می تواند به طور سریع با برنامه ریزی یا آمادگی در طی تجارب غالب هیجانی (از جمله استراحت، تنفس و مکاشفه) صورت گیرد که برای افراد ممکن است روش های موثرتر و جدای از خود زنی غیر خودکشی برای تنظیم حالات هیجانی آزار دهنده فراهم نماید.